

heder, som i andre Retninger tilveiebringes ved en saadan Bane, navnlig derved, at man gaaer glip af en Jernbane, der vilde medføre langt større Goder, og som vilde have langt større Betydning, end dette Stykke Bane vil have deels i sin Heelhed og deels for de paagjældende Egne. Det er et Spørgsmaal, om ikke den Egn, som faaer et stort Gode ved denne Jernbane, kan faae, om ikke ganstke det samme, saa dog et tilnærmelsesviis tilsvarende Gode i en meget større Grad og i et meget større Omfang derved, at man gaaer en ganstke anden Vej end den, som man her tilsigter; men, mine Herrer, det forekommer mig, at det ikke kan besvares anderledes end med stor Tvivl, om dette fyldestgjøres ved det af det ærede Mindretal gjorte Forslag. Det er jo dog klart, at, naar vi her give en Concession, som væsentlig gaaer ud paa at give det sjællandske Jernbaneselskab Bemyndigelse til at anlægge en Jernbane fra Ringsted over Nestved til Bordingborg, vil Selskabet som et forstandigt Selskab behandle denne Sag saaledes, som det ligger i Selskabets Interesse. Naar dette er Tilfældet, skulde det være høist forunderligt, om Selskabet, naar det først har faaet Concession paa en Bane til Bordingborg og har Udsigt til, at denne Bane vil betale sig godt, vil finde sig foranlediget til at gjøre Brug af den Concession, som det muligviis kan faae, til at forlænge og forfætte denne Bane over Smaagerne, et Foretagende, som det efter Forholdene er givet, vil forrente sig meget slet. Hvad Sandsynlighed er der for, at Selskabet vilde indlade sig herpaa? (Ufbrydelse af Hage.) Min ærede Nabo siger, at dette vide vi slet ikke, men jeg troer dog, at det kan betragtes som en temmelig forudgIVEN Ting, at det Stykke Jernbane, som der her er Tale om at tilføie Jernbanen til Bordingborg, ikke vil kunne forbedre Selskabets hele Pengestatus, naar det kommer bagefter som en lille Tilgift. Jeg skal ærlig tilstaae, at hvis jeg var stemmeberettiget i dette Selskab, naar denne Sag kom paa Bane der, vilde jeg stemme for, at man ikke anlagde dette Stykke Jernbane, da det ikke vilde betale sig for os. Hvad det kommer an paa her, er, at vi, naar vi ville have, at denne Bane ikke skal indskrænkes til Sjælland, sikkre os,

at Banen kommer videre. Jeg kunde godt gaae ind paa det, der her foreligger fra Mindretallet, naar Endringsforslagene bleve stillede noget anderledes, og navnlig, naar Forslagene Nr. 4 b. og c. vare stillede saaledes, at i b. Ordene: „til et Endepunkt ved Sundet mellem Sjælland og Volland-Falster med dybt Vand“ gik ud, og ligeledes i Endringsforslaget c. Ordene: „en Jernbane fra Nordkysten af Falster“ gik ud, og de 2 Forslag bleve sammenbragte til eet, der gik ud paa at stabe: „en Jernbane, som fra Kjøbenhavn eller et Punkt mellem Kjøbenhavn og Borup føres over Kjøge og Bordingborg til Nykjøbing eller et andet passende Punkt paa Falsters Vestkyst med dybt Vand eller til en Havn paa Syd- eller Vestsiden af Volland“. Naar vi kunde komme til en saadan Sammensmeltning af de forskjellige Betragtninger fra Fleertallets og Mindretallets Side, skulde jeg gjerne være med dertil, men saaledes som Sagen for Dieblisset stiller sig, er der neppe Udsigt til, at det kan komme til en saadan Overenskomst mellem de forskjellige Parter. Jeg maa da tilstaae, at det ikke staaer for mig, naar vi tale om Sagen i dens Almindelighed, som absolut nødvendigt, at Jernbanen skal gaae netop over Kjøge. Jeg vilde ansee dette for det heldigste, men stiller dette sig som uopnaeligt, medens det derimod viser sig opnaeligt ved Hjælp af det sjællandske Jernbaneselskab at faae Banen over paa Nerne, selv om den ikke gaaer over Kjøge, vilde jeg ansee det for urigtigt at forkaste et saadant Tilbud. Kan man dermed forene Interesserne for hele den østlige Deel af Sjælland, vil det staae for mig som saameget bedre, men jeg betragter ikke det østlige Sjællands og navnlig Kjøge Byes Fordring som havende en saa stor Betydning, at den Omstændighed, at denne Fordring ikke vilde blive tilfredsstillet, skulde være en tilstrækkelig Anledning for mig til at tilbagevise et ellers heldigt Tilbud, som gik ud paa at staae en Bane — ikke til Bordingborg alene, men over Nerne, Falster og Volland. Om det store Forslag, som vi have læst saameget om, og som er blevet berørt af et æret Medlem af Udvalget og af den ærede Formand for Udvalget, have vi desværre nu fra flere Sider